

HUSITÉ A KŘIŽÁCI 25.4. 2015

Tento víkend nás čeká velká akce zaměřená na mladší členy – konkrétně bojová hra Husité a Křižáci, která svým názvem i napovídá, o jakou tematiku se bude opírat. Předpověď byla skvělá, možná až přílišné horko. Na sraz se dostavili: Já, Prokop, Kája, Adam Š., Upír, Kuba, Sláva, Lukáš a Vlastík, pokud jsem na někoho zapomněl, tak se omlouvám.

Po příjezdu na Sv. Kopeček jsme se ihned vydali na cestu ke Kartouzce, místě, kde měla být svedena velká bitva. Obtežkáni zdobenými štíty a papírovými koulemi jsme se neohroženě blížili k ležení krále Zikmunda. Už po cestě nás čekalo několik menších stanovišť – především pak na paměť, bystrost a střelecké schopnosti, které jsou rozhodně zásadní dovedností dnešního dne.

Příchod na samotnou zříceninu byl ve znamení čekání na ostatní oddíly, mezitím se většina přítomných pustila do průzkumu terénu a starých klášterních zdí a bylo potřeba velké úsilí je uklidnit a dostat na shromaždiště, kde byla též vysvětlena pravidla, zahrána autentická scénka a vyřčena legenda a to samotným králem Zikmundem.

Když bylo vše vysvětleno, už nikdo nelenil a pustili jsme se do výcviku a tréninku dovedností a schopností, které musí každý správný křižák či husita umět a znát! Jednalo se především o přesnost, bystrost, paměť, rychlost a sílu, součástí výcviku pak byla i série prvních šarvátek mezi týmy.

Po ukončení výcviku začala opravdová bitva, kde se střídal jeden zuřivý útok za druhým a kde nejvíce bodovali bojovníci s pavézami (=velkými štíty), kterými dokázali odrazit většinu střel. Po několika napínavých kolech, kdy každý bojoval do posledního dechu a poslední papírové koule přišla v podstatě exhibice, kdy se celá horda dětí vrhla ve zběsilém útoku proti všem organizátorům a přítomným vedoucím. Vzhledem k nedostatku štítů a skutečně ohromné přesile soupeřů (nemluvě o jejich odhodlání zvítězit) však tato bitva netrvala dlouho a skončila totálním masakrem naší, služebně starší, ale početně slabší armády pod vedením krále Zikmunda.

Poslední bitva skončila a následovala krátká hostina a také soutěž o nejhezčí štít. Mnoho dětí mělo skutečně krásně zdobené štíty se kterými se museli piplat snad týden – a to se přeci musí ocenit!

Následně se vše ukončilo a my jsme odjeli v pekelném vedru domluveným autobusem domů. Myslím, že akce se velice vydařila ... a příští rok zase znovu, tentokrát dáme křižákům ještě větší nakládačku než letos, to bezpochyby!

Pavel